

POSTANOWIENIE

Dnia 2 grudnia 2024 r.

Sąd Rejonowy w Rzeszowie Wydział I Cywilny Sekcja ds. Egzekucyjnych w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Agnieszka Kwiecińska

Protokolant: asyst. sędz. Paweł Borucki

po rozpoznaniu w dniu 2 grudnia 2024 r., w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku wierzyciela **Stefczyk Finanse S.A. z siedzibą w Gdyni**

przeciwko dłużnikowi **Markowi Młynkowi**

o egzekucję

w przedmiocie skargi wierzyciela Stefczyk Finanse S.A. z siedzibą w Gdyni na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Rzeszowie Stanisława Różańskiego w sprawie sygn. akt Km 2/23 – postanowienie z dnia 3 sierpnia 2023 r., w przedmiocie umorzenia postępowania

na skutek skargi wierzyciela Stefczyk Finanse S.A. z siedzibą w Gdyni na postanowienie referendarza sądowego z dnia 2 lipca 2024 r., sygn. akt I.1.Co 509/24 postanawia:

zmienić zaskarżone postanowienie referendarza sądowego z dnia 2 lipca 2024 r., w ten sposób, że uchylić pkt 2 i 3 postanowienia Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Rzeszowie Mirosława Wolanina z dnia 3 sierpnia 2023 r., sygn. akt Km 2/23 i ustalić koszty postępowania egzekucyjnego na kwotę 174,70 zł na którą składają się:

- kwota 150 zł tytułem opłaty egzekucyjnej, zgodnie z art. 29 pkt 4 ustawy z dnia 28 lutego 2018 r., o kosztach komorniczych;
- kwota 24,70 zł tytułem opłaty wydatków, zgodnie z art. 6 pkt 8 ustawy z dnia 28 lutego 2018 r., o kosztach komorniczych;

i obciążyć nimi wierzyciela Stefczyk Finanse S.A. z siedzibą w Gdyni.

ORYGINALE WŁAŚCIWE PODPISY
ZA ZGODNOŚĆ:
Starszy sędziarz sądowy
Magdalena Brach

Zasadnicze motywy rozstrzygnięcia (art. 357 § 5 kpc)

Skarga wierzyciela zasługuje na uwzględnienie.

W ocenie Sądu, wierzyciel bezzasadnie obciążony został opłatą stosunkową na podstawie art. 30 ustawy o kosztach komorniczych, który przewiduje, że w razie oczywiście niecelowego wszczęcia postępowania egzekucyjnego lub wskazania we wniosku o wszczęcie egzekucji osoby niebędącej dłużnikiem komornik wydaje postanowienie o pobraniu od wierzyciela opłaty stosunkowej w wysokości 10% egzekwowanego świadczenia.

Zgodnie z uzasadnieniem do projektu ustawy wprowadzającej ten przepis do obrotu prawnego ma on stanowić sankcję procesową za złożenie wniosku o wszczęcie egzekucji stanowiącego nadużycie prawa. Jednak nie każdy przypadek złożenia wniosku o wszczęcie egzekucji przeciwko dłużnikowi, który już nie żyje, a wierzyciel nie ma o tym fakcie wiedzy, stanowi przejaw nadużycia prawa. Sama niecelowość wszczęcia postępowania egzekucyjnego, czyli zasadność inicjowania procedury realizacji obowiązku zawartego w tytule wykonawczym, ma charakter obiektywny. Jednak posłużenie się przez ustawodawcę przesłanką „oczywistości” w art. 30 u.k.k. w zakresie badania niecelowości wszczęcia postępowania egzekucyjnego powoduje dodanie elementu ocennego, którego przedmiotem jest zachowanie wierzyciela jako strony postępowania egzekucyjnego (por. glosa do o uchwały SN z 27.01.2022 r. III CZP 36/22 Jakub Bródka Palestra. Pismo Adwokatury Polskiej 2024, Nr 1). W oparciu o powyższe organ egzekucyjny powinien dokonać stwierdzenia wystąpienia niecelowości postępowania egzekucyjnego, a w następnym kroku powinien ocenić, czy miała ona charakter oczywisty, i tutaj już powinien zastosować kryteria subiektywne odnoszące się do stanu faktycznego ocenianego *ad casum*. Nie każdy bowiem przypadek złożenia wniosku o wszczęcie egzekucji przeciwko dłużnikowi, który już nie żyje, a wierzyciel nie ma o tym fakcie wiedzy, stanowi przejaw nadużycia prawa. Zatem umarzając postępowanie z uwagi na śmierć dłużnika, należy rozważać celowość wszczęcia postępowania i jeżeli okaże się, że np. dojdzie do wszczęcia egzekucji przez masowego wierzyciela po kilku latach od śmierci dłużnika, w warunkach możliwej do ustalenia wiedzy wierzyciela o tym fakcie (np. po wcześniejszym umorzeniu postępowania egzekucyjnego na podstawie art. 824 § 1 pkt 4 k.p.c. po niepodjęciu zawieszono z powodu śmierci dłużnika) to wierzyciel powinien zostać obciążony opłatą za niecelowe wszczęcie postępowania na podstawie art. 30 u.k.k.

W niniejszej sprawie jak wynika z dołączonych do akt Km 2/23 dokumentów, w sprawie Km 218/19 prowadzonej przeciwko dłużnikowi Markowi Młynkowi, przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Rzeszowie Jarosława Piętała zostało wydane w dniu 6 lipca 2020 r., postanowienie o umorzeniu egzekucji na podstawie art. 824 § 1 pkt 3. Komornik

umorzył postępowanie na podstawie wskazanego przepisu pomimo, iż w chwili wydania postanowienia dłużnik nie żył. Trudno wobec powyższego zarzucić wierzycielowi oczywistą niecelowość i brak podejmowania czynności zmierzających do weryfikacji danych dłużnika. Wierzyciel na moment składania wniosku mógł nie mieć uzasadnionych podejrzeń, co do tego, iż dłużnik nie żyje. Wobec braku wiedzy o zgonie dłużnika, co powinno zostać już ujawnione na etapie umorzenia postępowania egzekucyjnego w sprawie KM 218/19 dnia 6 lipca 2020r. trudno uznać jego działanie polegające na złożeniu wniosku o wszczęcie egzekucji przeciwko zmarłemu dłużnikowi urodzonemu w 1964r. za oczywiście niecelowe.

Powyższe uzasadnia zmianę zaskarżonego orzeczenia na podstawie art. 767^{3a} § 3 k.p.c. i orzeczenie o kosztach na podstawie art. 29 pkt 4 ustawy z dnia 28 lutego 2018 r. o kosztach komorniczych.

ORYGINALE WŁAŚCIWE PODPISY
ZGODNOŚĆ:
Starszy sędzią sądowy
Magdalena Brach

